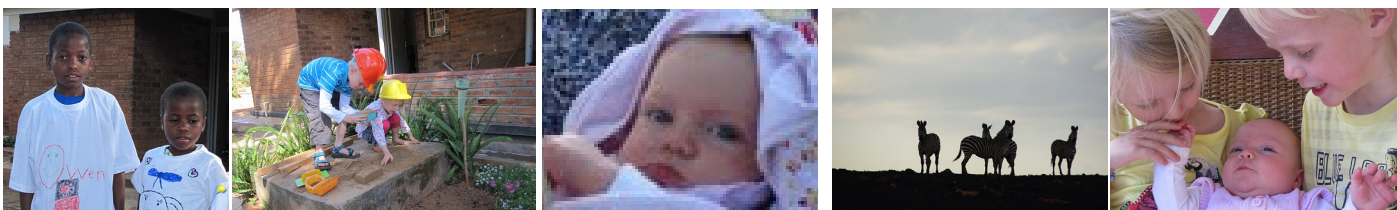

BEWOGEN MET MALAWI

Wij zijn Martijn en Anneke van den Boogaart-Snoep. Samen met onze kinderen Thomas en Marije zijn wij in september 2008 voor een periode van zes jaar uitgezonden naar Malawi. We zijn daar gaan werken omdat we ons bewogen voelen met onze medemensen in zuidelijk Afrika. We voelen ons geroepen om onze gaven en talenten in te zetten om hen te dienen. Zo willen we, samen met de kerk in Malawi, iets van Gods bevrijdende liefde laten zien in woord en daad. Anneke werkt als tropenarts in Ekwendeni Mission Hospital, in het noorden van Malawi. Dit ziekenhuis valt onder de verantwoordelijkheid van de Presbyteriaanse Kerk van Malawi. Martijn werkt als organisatieadviseur voor deze kerk.

Ups and downs

Fragmenten van ons weblog geven een goed beeld van de 'ups' en 'downs' van de afgelopen periode.

24 mei Weggaan valt ons niet mee. Het afscheid nemen na weer een hele tijd intensief met familie en vrienden te zijn opgetrokken en een plek te hebben gehad in onze gemeente en op school is toch weer heel heftig.

27 mei We zijn weer in Malawi na een hele voorspoedige reis. We nemen nu even een dag tijd in Nkhoma, dichtbij de hoofdstad, om te acclimatiseren voordat we verder reizen. Letterlijk weer wennen aan de toch weer hogere temperatuur, het vroege donker zijn en het 'beestjes water'. Maar direct genoten we ook weer van het prachtige landschap, de mooie geluiden en de sterrenhemel.

31 mei Jammergenoeg voelde Ekwendeni zondag nog niet direct als thuis. We hadden allemaal last van vlogen van heimwee. We waren echt weer behoorlijk geworteld in Nederland in het afgelopen halfjaar en misten nu de warmte en nabijheid van familie, vrienden en gemeente. Verder was het ook weer wennen aan de beperkingen van het leven in Malawi: katoenen luiers, geen warm water, kleine ruimtes, weinig bergruimte. We vroegen ons af waar nu ons thuis was en waar we hoorden. Thomas was heel stellig: "Wij horen in Nederland, want wij spreken Nederlands." We zitten nog even tussenin: tussen Nederland en Malawi.

Het hielp wel heel erg dat van alle kanten mensen langs zijn geweest - op gelegen en minder gelegen tijdstippen - om ons te begroeten en Lusungu te verwelkomen. Leuk om de reacties te zien.

1 juni Thomas had vandaag zijn eerste les met het materiaal van groep 3 voor de Wereldschool. We gaan proberen bijna elke dag een les te doen. Best intensief, maar hij vindt het heel leuk: hij zat er al de hele week om te vragen.

5 juni We zijn weer verwelkomd in de kerk in Ekwendeni. "You have a story to tell". Die story is Ruth, ofwel Lusungu. Kennelijk had niet iedereen begrepen waarom we zolang op verlof waren. Ze werd met een applaus ontvangen. En ook wij werden met hartelijke woorden toegeproken. Op onze beurt hebben wij de groeten van onze gemeente in Nederland overgebracht.

• • 7 juni Anneke is weer aan het werk gegaan, maar dat viel nog niet mee. Horen dat er vrouwen overlijden om redenen die voor je gevoel te voorkomen waren. Horen dat er kinderen overlijden omdat medicijnen er niet zijn. Dat raakt je. De organisatorische problemen erachter wil je dan liefst zo snel mogelijk oplossen. En tegelijk wil je de ernstig zieke patiënten aandacht geven. En ondertussen moet je (en wil je graag) Ruth voeden. En Thomas en Marije aandacht geven. En Thomas les geven, want dat vindt hij zo leuk. Dan duizelt het in je hoofd.

• • 13 juni Vandaag heb ik ook weer voor het eerst een keizersnee gedaan. Dat vond ik toch ook wel weer spannend, maar het ging goed. Vooraf aan de operatie begonnen we zoals 'gewoonlijk' met gebed, dit keer door de moeder zelf.

• • 5 juli Steeds meer hebben we onze draai gevonden. Ik kan ook weer echt genieten van de combinatie van moeder zijn, arts zijn en ook nog een beetje juf. Dat is toch wel heel uniek.

Thomas en Marije spelen steeds heerlijk samen: buiten in de zandbak, of binnen met lego, playmobil of een spelletje. Af en toe komt er een vriendje spelen. Ze zeggen dan niet veel, maar ze lachen wel.

Ruth groeit goed en is erg tevreden. Wat maakt ze ons allemaal blij.

• • 15 juli Malawi gaat door een politiek en economisch turbulente periode. Belangrijkste nieuws van vandaag was dat Groot-Brittannië alle budgetsteun aan Malawi met onmiddellijke ingang heeft opgeschort. Groot-Brittannië is met 90 miljoen euro per jaar één van de grootste donoren van de Malawiaanse overheid.

De oppositie en allerlei belangengroepen hebben nu

opgeroepen tot landelijke demonstraties op woensdag 20 juli. Spannend of de demonstraties daadwerkelijk doorgaan en hoe ze zullen gaan verlopen. Ikzelf ben 18 en 19 juli in Lilongwe, de hoofdstad, voor overleg met de Bible Society of Malawi over mogelijkheden om te komen tot een goedkopere editie van de Chitumbuka bijbel. Op dinsdag haal ik dan onze vrienden Arjan en Joëlle en hun kinderen op van de luchthaven. Zij zullen 3 weken bij ons zijn. Daar kijken we naar uit.

• • 20 juli We horen schoten. Een onwerkelijk gevoel. Het klinkt als vuurwerk, maar je weet dat het dat niet is. Wat moet je doen? We hadden al gehoord dat het kon overslaan naar Ekwendeni. Want vandaag stond Malawi en met nadruk ook Mzuzu in brand. Mzuzu was vandaag een plek van gevechten tussen anti-regerings-demonstranten en (in eerste instantie) politie en (later) leger. 7 tot 11 mensen zijn omgekomen.

• • 21 juli In Ekwendeni hervindt het leven weer zijn "gewone" gang, maar we merken wel dat de demonstraties en de gevechten de gesprekken beheersen. Martijn sprak met een naaste collega van wie de man in Lilongwe door de politie in elkaar is geslagen. Hij hoorde bij de organisatoren van de protesten.

Ondertussen zijn Arjan en Joëlle met hun kinderen Nathan en Hannah hier. Gisteren was ook voor hen wel heftig. Niet echt een ontspannen beginnen van de vakantie.

• • 31 juli We genieten van kamperen en zijn er echt uit. Wat is Malawi toch ook mooi en wat is het heerlijk om daarvan met vrienden te genieten. De kinderen spelen steeds heerlijk en daarvoor is het voor ons ook echt vakantie.

Martijn is steeds erg alert op waar hij diesel kan regelen. We hebben al drie weken niet normaal kunnen tanken en steeds moet hij het bij elkaar schrapen. Omdat het lukt om van de campingeigenaar wat diesel te kopen kunnen we vervolgens naar Nyika, een mooi natuurpark.

• • 13 aug Wij hebben de draad weer opgepakt na een prachtige periode met vrienden. Het was heerlijk om ons leven even te delen: het mooie van ons leven en werk, de prachtige natuur hier, maar ook de frustraties en de spanningen. Ze hebben beide kanten gezien en meegemaakt. Dat versterkt de onderlinge band. Nadat ze vertrokken waren voelden we allemaal echt dat we hen misten.

Martijn heeft vandaag een vergadering gehad met de Planning Committee, waaraan hij – samen met collega's - verantwoording aflegt over de uitvoering van het beleidsplan van de kerk. Vandaag bespraken ze in detail allerlei kerkorde-wijzigingen die het werk van ouderlingen en diakenen effectiever moeten maken. Het is altijd weer een mijlpaal als dat achter de rug is.

Gesprek van de dag zijn wel de demonstraties die gepland zijn voor volgende week. We merken dat mensen het echt spannend vinden.

• 17 aug • De demonstraties zijn afgelast en het is gelukkig rustig gebleven. Zondag deden de wildste geruchten nog de ronde. Gisteren hoorden we dat een afgezant van de Verenigde Naties bemiddeld heeft tussen de maatschappelijke organisaties en de president. Ook zijn er nationale bidstonden geweest. Al met al is iedereen opgelucht dat er niet weer een geweldsuitbarsting heeft plaatsgevonden.

• 25 aug • Ik ben op de Synode-vergadering van 2011. Sinds begin 2010 heb ik nauw samengewerkt met een taskforce die de praktijk van het pastorale werk van ouderlingen en diakenen moest evalueren en voorstellen moest doen voor verbeteringen. We hebben er bijna twee jaar lang heel hard aan gewerkt: 200 ouderlingen en diakenen geïnterviewd, 24 consultatie-bijeenkomsten met meer dan 700 aanwezigen georganiseerd, achtergrondrapporten laten schrijven door onze Theologisch Hogeschool, enz. Vorige jaar hadden we tijdens de synode al een eerste voorstel gedaan voor nieuw beleid. Dat was toen behoorlijk 'afgeschoten'. Nu kwamen we met een aangepast voorstel opnieuw naar de synode. De climax van maanden en weken intensief overleg.

• 5 sep • Vandaag was het de eerste schooldag in Malawi. Vanochtend hebben we Thomas met

z'n allen naar school gebracht. Hij vond het niet leuk toen we weggingen, maar hij zit weer bij dezelfde juf als vorig jaar en hij kent ook al een heel aantal kinderen. Dus het is niet allemaal nieuw, maar toch nog steeds spannend. We waren benieuwd hoe het zou gaan. Toen hij thuiskwam zat hij vol enthousiaste verhalen over wat hij allemaal heeft geleerd en gedaan. 's Middags had hij zelfs genoeg energie om ook nog gewoon Wereldschool te doen. We zijn blij dat het zo vloeiend liep.

Bezoek: een impressie

"Kun je je man vergeven als hij je aids heeft bezorgd maar je om vergeving smeekt? Heer, vergroot ons geloof." Een zinsnede uit een van de preken (nav. Lukas 17:5) die we hoorden tijdens ons bezoek aan Martijn en Anneke. De zin is blijven hangen. Door z'n scherpte, maar ook doordat de werkelijkheid van het leven zo duidelijk de dienst binnenkwam. Dat is een van de opvallende punten die we meenemen uit ons bezoek. Geloof en leven zit in Malawi dicht op elkaar.

We ontmoetten Martijn en Anneke in Ekwendeni en hebben ervan genoten drie weken met hen door te brengen (om over onze kinderen maar te zwijgen). We zagen dat ze thuis zijn in Ekwendeni en dat de combinatie van leven en werk, mede dankzij mama Ellen, goed 'draait'. Tegelijkertijd viel ons op hoe 'publiek' hun leven eigenlijk is. Altijd mensen om je heen, veel hulpvragen aan de deur en nauwelijks plek voor privacy.

We bivakkeerden op een aantal plekken: in hun thuisdorp, aan het meer, in een tweetal natuurparken. Daarmee zagen we de twee kanten van Malawi. Enerzijds prachtige landschappen en dieren, anderzijds armoede, HIV, uitzichtloosheid. Voor dat laatste moet je soms wel goed kijken. De Malawianen zijn fiere, optimistische mensen en een ziekte als HIV zie je er aan de buitenkant niet aan af - toch is zo'n 15% van de bevolking besmet. We kregen van Anneke een rondleiding door het ziekenhuis - plotseling liepen we met een gerespecteerd arts over 'haar' afdelingen. Daarnet was ze nog moeder van drie. Zowel Martijn als Anneke worden tijdens hun werk overigens regelmatig herinnerd aan hun ouderschap. Iedereen vraagt ze hoe het gaat met de kleine Lusungu. Die derde naam van hun Ruth vinden de Malawianen prachtig (dat is ie ook, gezien de betekenis: barmhartigheid). Het bevestigt ook hoe thuis ze daar inmiddels zijn. Een van de andere problemen van Malawi ruik je vooral. Overal branden er houtvuurtjes waarop wordt gekookt. Langs de weg zie je vrouwen lopen met grote bundels hakhout. Dat moet van steeds verder komen in

de dichtbevolkte gebieden. De vele houtkapt veroorzaakt erosie en kaalslag. Maar zolang de houtkap niet verboden en gratis is zal dat niet snel veranderen.

We bezochten ook de werkplek van Martijn; op het synodekantoor in Mzuzu. Op zijn deur prijkt zijn functie: capacity developer, capaciteitsontwikkelaar. Hij werkt in verschillende projecten om de capaciteiten die er in de kerk zijn te ontwikkelen, tot bloei te brengen. Tijdens ons verblijf varieerde dat van het tot stand brengen van een goedkope editie van de Bijbel, het nadenken over een eventuele internationale jeugdconferentie, het zich-zorgen-maken om het wegvallen van donoren, tot het nadenken over de leeftijdsgrens voor ouderlingen. Het viel ons op hoe krachtig en 'eigen' de Malawiaanse kerk is. We hebben naast Martijn op het synodekantoor geen 'witneus' gezien. De kerk wordt gedragen door Malawianen. Bijzonder om dat te constateren - het eerste zendingswerk vanuit Schotland startte nog niet eens 150 jaar geleden. En nu zit je in Ekwendeni in een stampvolle kerk waarin Schotse hymnes afrikaans klinken, waarin de gaven door ieder persoonlijk naar voren worden gebracht (waarna dankgebed - mooi!) en waar na een week van rellen, demonstraties en doden (waaronder 10 in Mzuzu) uit de bergrede wordt gepreikt: 'Zalig zijn die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.' Concreet en confronterend. Zeker in een land waarin mensen weten wat het is om verzadigd te worden na honger of dorst. Weer dicht op elkaar: geloof en leven. Kortom: lang niet altijd gemakkelijk, maar wel relevant werk voor een relevante kerk. Mooi dat we daar getuige van konden zijn. Arjan en Joëlle Gooijer

de dichtbevolkte gebieden. De vele houtkapt veroorzaakt erosie en kaalslag. Maar zolang de houtkap niet verboden en gratis is zal dat niet snel veranderen.

We bezochten ook de werkplek van Martijn; op het synodekantoor in Mzuzu. Op zijn deur prijkt zijn functie: capacity developer, capaciteitsontwikkelaar. Hij werkt in verschillende projecten om de capaciteiten die er in de kerk zijn te ontwikkelen, tot bloei te brengen. Tijdens ons verblijf varieerde dat van het tot stand brengen van een goedkope editie van de Bijbel, het nadenken over een eventuele internationale jeugdconferentie, het zich-zorgen-maken om het wegvallen van donoren, tot het nadenken over de leeftijdsgrens voor ouderlingen. Het viel ons op hoe krachtig en 'eigen' de Malawiaanse kerk is. We hebben naast Martijn op het synodekantoor geen 'witneus' gezien. De kerk wordt gedragen door Malawianen. Bijzonder om dat te constateren - het eerste zendingswerk vanuit Schotland startte nog niet eens 150 jaar geleden. En nu zit je in Ekwendeni in een stampvolle kerk waarin Schotse hymnes afrikaans klinken, waarin de gaven door ieder persoonlijk naar voren worden gebracht (waarna dankgebed - mooi!) en waar na een week van rellen, demonstraties en doden (waaronder 10 in Mzuzu) uit de bergrede wordt gepreikt: 'Zalig zijn die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.' Concreet en confronterend. Zeker in een land waarin mensen weten wat het is om verzadigd te worden na honger of dorst. Weer dicht op elkaar: geloof en leven. Kortom: lang niet altijd gemakkelijk, maar wel relevant werk voor een relevante kerk. Mooi dat we daar getuige van konden zijn. Arjan en Joëlle Gooijer

Meebidden

Danken voor:

- Een goede synode, waar ook het nieuwe beleid rond ouderlingen en diakenen is aangenomen. Daaraan heeft Martijn de afgelopen 2 jaar veel gewerkt.
- De zorg die (Anneke in) het ziekenhuis kan bieden aan tal van kwetsbare patienten; babys, kinderen, volwassenen.
- De goede start die Thomas maakte op school; en de goede ontwikkeling van Marije en Ruth
- Het feit dat - ondanks de instabiele politieke situatie - de rust de laatste tijd is bewaard.

Bidden voor

- Groei in verantwoordelijkheidbesef binnen het ziekenhuis zodat het vanzelfsprekend wordt dat aan basisvoorwaarden worden geregeld (bijv. elektriciteitsvoorziening, medicijnen, operatiemateriaal,...)
- Stabiel en democratisch overheidsbeleid. En voor een rustig verloop van de voor komende woensdag, 21 september geplande demonstraties.
- Kracht en inspiratie voor Martijn en voor Anneke om hun werk te doen.

Contactgegevens

Martijn en Anneke van den Boogaart, c/o Ekwendeni Mission Hospital, PO Box 19, Ekwendeni, Malawi.
Tel: +265 999 125 234 (Martijn), +265 999 156 109 (Anneke) Email: martijnenanneke@bewogenmetmalawi.nl. Skype: mvdboog en anneke.snoep

Martijn en Anneke van den Boogaart zijn vanuit de hervormde gemeenten van Delft (wijkgemeente Mattheüs) en Oud-Beijerland door de GZB uitgezonden. De GZB is één van de zendingsorganisaties binnen de Protestantse Kerk in Nederland. Martijn en Anneke worden ondersteund door een thuisfrontcommissie in Delft en Oud-Beijerland.

Hartelijk dank voor uw meeleven, meebidden of meegeven. Giften voor het werk van Martijn en Anneke blijven welkom op rekeningnummer 1468.25128 ten name van de Hervormde Diaconie te Delft of rekeningnummer 1381.59394 ten name van de Hervormde Zendingscommissie te Oud-Beijerland in beide gevallen onder vermelding van "Fam. Van den Boogaart - Malawi".

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | www.gzb.nl
giften GZB: giro 28016

Voor adreswijzigingen en overige informatie kunt u terecht bij onderstaande adressen: TFC Delft: Arjan & Joëlle Gooijer, Laan van Altena 24, 2613 AJ Delft, 015-2146992, tfc-delft@bewogenmetmalawi.nl; TFC Oud-Beijerland: Arnoud van den Boogaart, Oostdijk 93, 3261 KC Oud-Beijerland, 0186 842182, tfc-obl@bewogenmetmalawi.nl